

ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΝΤΑ ΜΑΡΤΥΡΑΣ, ΕΙΣ ΤΑ ΟΝΟΜΑΣΤΗΡΙΑ ΤΗΣ Α.Θ. ΜΑΚΑΡΙΟΤΗΤΟΣ.

«Ἐξέστη ὁρῶν, τοὺς στεφάνους ὁ φρουρὸς τῶν Τεσσαράκοντα, καὶ παρωσάμενος τὸ φιλόζων, ἀνεπτερώθη τῷ ἔρωτι, τῆς ἐπιφανείσης σου δόξης, καὶ σὺν τοῖς Μάρτυσιν ἔψαλλεν, Εὐλογητὸς εἶ ὁ θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν».

Ἱερώτατοι ἅγιοι Ἀρχιερεῖς, ἐν Κυρίῳ ἀδελφοί

καὶ συλλειτουργοί τῆς Ἡμῶν Μετριότητος,

Ἐκλαμπρότατε κύριε Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος,

Ὅσιολογιώτατοι Ἀρχιμανδρῖται, Πατέρες καὶ Ἀδελφοί,

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά καὶ πεφιλημένα,

Ἡ μνήμη τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, τῶν μαρτυρησάντων εἰς τὴν λίμνην τῆς Σεβαστείας τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, λαμπρύνει καὶ φαιδρύνει τὰς ἀγίας ἡμέρας ταύτας τῆς ἀγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, συνεκάλεσε δέ ἅπαντας ἡμᾶς σήμερον, διὰ νὰ εὐφρανθῶμεν πνευματικῶς διὰ τῆς χάριτος τῶν Ἁγίων. Οἱ ἅγιοι Τεσσαράκοντα Μάρτυρες ἐνισχύουν καὶ τέρπουν ἡμᾶς, τόσον διὰ τοῦ ὑποδείγματος τοῦ ἀγίου Βίου καὶ τῆς ὁμολογίας αὐτῶν, ὅσον καὶ διὰ τῶν πρεσβειῶν των, αἱ ὁποῖαι, κατὰ κοινὴν ὁμολογίαν, προστατεύουν τὸ γένος τῶν Χριστιανῶν καὶ ὅσους ἐπικαλοῦνται αὐτούς, ἤδη ἀπὸ τῆς ἐποχῆς κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ ἅγιοι αὐτοὶ στρατιῶται ἐδοξάσθησαν ὑπὸ τοῦ θεοῦ διὰ τοῦ ἐν Χριστῷ Μαρτυρίου.

Ἡ δόξα αὕτη καὶ νίκη τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα, δέν εἶναι δόξα καὶ τιμὴ ὡς ἐκείνη ἢ ὁποία ἀπεδίδοτο εἰς αὐτούς διὰ τὰς νίκας τὰς ὁποίας ἔφερον ὡς ἐπίλεκτοι καὶ ἄριστοι στρατιῶται· εἶναι δόξα καὶ τιμὴ οὐράνιος, ἢ ὁποία ἐπισκιάζει καὶ καταλάμπει τοὺς ἀγωνιζομένους πνευματικῶς, κατὰ τοῦ διαβόλου καὶ τῆς ἀμαρτίας, τοὺς χρησιμοποιοῦντας τὰ πνευματικὰ ὄπλα τῆς χριστιανικῆς ἀρετῆς, κυρίως δέ τὴν ταπεινοφροσύνην καὶ τὴν ἀγάπην. Αὕτη ἀκριβῶς ἡ δόξα εἴλκυσε καὶ ἕνα ἀπὸ τοὺς στρατιώτας οἱ ὁποῖοι ἐφρούρουν τοὺς ἀγίους, καὶ οὕτως εἰσῆλθεν εἰς τὸ στάδιον τῆς ἀθλήσεως καὶ ἀνεπλήρωσε τὸν ἐλλείποντα ἀριθμόν, «ἀνεπτερωμένος τῷ ἔρωτι τῆς ἐπιφανείσης τοῦ θεοῦ δόξης» ὡς λέγει ἀνωτέρω χαρακτηριστικῶς ὁ Ὑμνωδὸς τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ὁ Μέγας Βασίλειος, εἰς τὸν θαυμάσιον ἐγκωμιαστικόν αὐτοῦ λόγον διὰ τοὺς Ἁγίους Τεσσαράκοντα Μάρτυρας, τονίζει μεταξύ ἄλλων τὴν ἐνότητα τὴν ὁποίαν φέρει μεταξύ τῶν πιστῶν ἢ χάρις τοῦ Χριστοῦ, ὅπως εἶναι καταφανές εἰς τὴν διήγησιν τοῦ Μαρτυρίου τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα. Τοῦτο δέ εἶναι ἐπόμενον, ἐφ' ὅσον, ὄντες Σῶμα Χριστοῦ καὶ μέλη ἐκ μέρους, ἐνούμενοι διὰ τῶν Ἁγίων Μυστηρίων μετὰ τοῦ Χριστοῦ, ἐνούμενοι δέ καὶ μετ' ἀλλήλων ἐν τῷ Χριστῷ, δέν διακρινόμεθα πλέον οἱ εἰς Χριστόν πιστεύοντες δι' ἄλλου τρόπου, ἀλλ' εἴμεθα πάντες ἕν· ὡς χαρακτηριστικῶς λέγει ὁ Μέγας Βασίλειος, «Γένος δὲ τὸ μὲν

ἀνθρώπινον ἄλλο ἄλλου· τὸ δὲ πνευματικὸν ἐν πάντων. Κοινὸς γὰρ αὐτῶν πατὴρ ὁ θεὸς, καὶ ἀδελφοὶ πάντες, οὐκ ἀπὸ ἐνὸς καὶ μιᾶς γεννηθέντες, ἀλλ' ἐκ τῆς υἰοθεσίας τοῦ Πνεύματος εἰς τὴν διὰ τῆς ἀγάπης ὁμόνοιαν ἀλλήλοις συναρμοσθέντες».

Διὰ τῆς ἀγάπης αὐτῆς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, οἱ ἅγιοι πάντες ἐνοῦνται διὰ τοῦ Χριστοῦ καὶ μετὰ τῶν Πιστῶν· καὶ ἐπειδὴ οἱ Ἅγιοι Τεσσαράκοντα Μάρτυρες τῆς λίμνης τῆς Σεβαστείας, καταφρονούντες τοῦ φρικτοῦ θανάτου, ἠγάπησαν τὸν Χριστόν μέχρι τέλους καὶ ἠγίασαν διὰ τῆς ὁμολογίας των, κατὰ τὸν Μέγα Βασίλειον, τὰ στοιχεῖα τῆς φύσεως : τὸν ἀέρα, ὁ ὁποῖος τοὺς ἐθέρισε διὰ τοῦ ψύχους, τὴν γῆν, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἠγωνίσθησαν, καὶ τὰ ψυχρὰ ὕδατα, εἰς τὰ ὁποῖα ἐρρίφθησαν τὰ μαρτυρικά αὐτῶν καὶ ἅγια λείψανα, διὰ τοῦτο καὶ ἔλαβον τὴν χάριν, ὅπως εἶναι αἱ πρεσβεῖαι αὐτῶν εὐπρόσδεκτοι εἰς τὸν θεόν, ὑπὲρ πάντων τῶν ἐπικαλουμένων αὐτοὺς ἐν πίστει καὶ ἀληθείᾳ. Ἡ Ἐκκλησία μας ὄχι μόνον τιμᾷ, ἀλλὰ καὶ μετὰ παρρησίας ἐπικαλεῖται τὴν πρεσβεῖαν αὐτῶν· «Πόσα ἂν ἔκαμες, ἵνα ἕνα που εὐρῆς ὑπὲρ σοῦ δυσωποῦντα τὸν Κύριον; Τεσσαράκοντά εἰσι, σύμφωνον ἀναπέμποντες προσευχὴν. Ὅπου δύο ἢ τρεῖς εἰσι συνηγμένοι ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου, ἐκεῖ ἐστὶν ἐν μέσῳ αὐτῶν. Ὅπου δὲ τεσσαράκοντα, τίς ἀμφιβάλλει θεοῦ παρουσίαν; καθὼς λέγει ὁ ἐγκωμιαστὴς των.

Τιμῶντες καὶ ἡμεῖς σήμερον τὴν μνήμην τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, φερώνυμοι ὄντες ἐνός ἐξ αὐτῶν, τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεοφίλου, εὐχαριστοῦμεν Κυρίῳ τῷ θεῷ, τῷ καταξιώσαντι πάντας ἡμᾶς, ἵνα καταστῶμεν διὰ τοῦ Κυριακοῦ Εὐχαριστιακοῦ Ποτηρίου κοινωνοὶ ἀφ' ἐνός τοῦ Αἵματος καὶ τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ, ἀφ' ἐτέρου τῆς πνευματικῆς μαρτυρίας τῶν Τεσσαράκοντα Μαρτύρων. Βεβαίως, ἡ μαρτυρία ἡμῶν, ὡς τοῦ παλαιφάτου Ἁγιοταφίτικου Μοναχικοῦ Τάγματος τῶν Σπουδαίων, τοῦ διαπεπιστευμένου τὴν διαφύλαξιν τῆς Ἱερᾶς Παρακαταθήκης τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων καὶ τὴν ποιμαντικὴν διακονίαν τοῦ χριστεπώνυμου πληρώματος, ἐξακολουθεῖ διατρανουμένη πολυτρόπως, ὡς διὰ τοῦ μαρτυρίου τῆς μετ' αὐταπαρνήσεως διακονίας, τῆς ὑπομονῆς, τῆς προσευχῆς, τῆς μοναχικῆς βιοτῆς καὶ τῆς ἐκδηλώσεως τοῦ «θυμοῦ τοῦ δικαιοτάτου», ὑπὲρ τῶν εὐαγγελικῶν δογμάτων, ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν παραδόσεων καὶ ἱερῶν θεσμῶν καὶ ὑπὲρ τῆς διαφυλάξεως τῆς θεοδιδάκτου Πίστεως.

Ἐπὶ τούτοις, ἐκφράζομεν τὰς θερμὰς ἡμῶν εὐχαριστίας πρὸς πάντας ὑμᾶς, τοὺς τιμήσαντας διὰ τῆς παρουσίας ὑμῶν τὴν Ἑορτὴν ταύτην. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς τὸν Γέροντα Ἀρχιεπίσκοπον Ἱεροσολύμων κ. Ἀρίσταρχον, διὰ τὴν ἐκ μέρους τῆς Ἁγιοταφίτικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος καὶ τῆς σεβασμίας τοῦ θρόνου Ἱεραρχίας προσφώνησιν αὐτοῦ πρὸς τὴν Μετριότητα ἡμῶν, τὸν Ἐκλαμπρότατον Γενικὸν Πρόξενον τῆς Ἑλλάδος ἐν Ἱεροσολύμοις κ. Ἀνδρέαν Παπασταύρου· ἐπίσης, τὸν Ὀσιολογιώτατον Μοναχὸν Φώτιον, Σχολάρχην τῆς εὐκλεοῦς Πατριαρχικῆς Σχολῆς τῆς Σιών, τὸν Ὀσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην Τύχωνα, Ἀντιπρόσωπον παρ' ἡμῖν τῆς ἀδελφῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ρωσσίας, διαβιβάσαντα ἡμῖν τὰς εὐχὰς καὶ προσήσεις τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου τῆς Ρωσσίας κ. Ἀλεξίου Β', τοὺς ἐκπροσώπους τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, καὶ πάντας ὑμᾶς, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά.

Γένοιτο πᾶσιν ἡμῖν ἡ κραταιὰ τοῦ Κυρίου προστασία, ἀρωγὸς ἐν τῷ βίῳ, πρεσβεῖαις τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα καὶ πάντων τῶν Ἁγίων. Ἔτη πολλά καὶ εὐλογημένα !